

๒

ผ้าสีสุดท้าย ๑

วันอังคารที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๙

ลูกเณรรู้ตัวหรือเปล่าว่า ลูกเณรมีบุญมากที่ได้มาศึกษา
พระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เขาจะวัดว่าใครมีบุญ
มากบุญน้อย วัดกันตรงนี้ วัดว่าใครดับทุกข์ได้ เป็นผู้บริสุทธิ์
หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะไปสู่อายตนิพพานได้ อย่างนี้เขา
ถือว่าเป็นผู้มีบุญมากที่สุด เขาไม่ได้ดูว่าใครเป็นนายกรัฐมนตรี
เป็นมหาเศรษฐีของโลก เป็นพระเจ้าจักรพรรดิแค่นั้นนะ นั่น
มีบุญเหมือนกัน แต่มีบุญระดับปานกลาง มีบุญมากที่สุดต้อง
ไปสู่พระนิพพาน

การมีบุญที่ได้เป็นเพื่อกเลาเหล้ากของสมณะอย่าง
ที่ลูกเณรเป็น มีเครื่องแบบชุดสุดท้ายของสังสารวัฏ คือผ้า

กาสาวพัสดร์ที่ถูกเนรได้ครองอยู่ ถือเป็นผ้าผืนสุดท้ายที่ไม่มี
การเปลี่ยนแปลงอีกแล้ว

ในสมัยพุทธกาล แม้เกิดเป็นพระราชามหากษัตริย์อย่าง
พระมหากัปนิยะ ในที่สุดพระองค์ก็ต้องทิ้งเครื่องทรงพระราช
มาสวมใส่ชุดนี้ หรือมหาเศรษฐีที่มีสมบัติตกไม่พร่องอย่างท่าน
โชติกเศรษฐี สุดท้ายก็มาสวมชุดนี้ จะเกิดเป็นคนชั้นสูง ชั้น
กลาง หรือชั้นล่าง ในที่สุดก็ต้องมาอยู่ในชุดนี้

แม้แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา เวียนว่ายตาย
เกิดมานับภพนับชาติไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเกิดเป็นพระราชามหา
กษัตริย์ก็ดี เป็นสามัญชนก็ดี ตอนสุดท้ายพระองค์ก็สละราช
สมบัติออกบวชบำเพ็ญพรต ครองผ้ากาสาวพัสดร์เป็นชุด
สุดท้ายก่อนไปอายุตณนิพพาน เหมือนเป็นชุดที่รวมบุญ รวม
บารมี รวมคุณความดีทั้งหมด มาสู่ชุดนี้ คล้ายกับมหาสมุทร
เป็นที่รวมของแม่น้ำทุกสาย จากห้วย หนอง คลอง บึง จาก
ป่าเขาอย่างนั้น

ถ้าใครได้สวมเครื่องแบบชุดนี้ มีนิพพานเป็นที่ไป
หมายถึงว่ามีบารมีที่สั่งสมมานับภพนับชาติไม่ถ้วน เวียนว่าย
ตายเกิด เป็นอะไรมาสารพัด สุดท้ายก็ต้องอยู่ในชุดผ้า
กาสาวพัสดร์ ที่ถูกเนรกำลังสวมอยู่ ถ้าหากมีเครื่องแบบ

ที่แตกต่างจากนี้ไป นั้นแสดงว่ายังต้องเวียนว่ายตายเกิด สร้างบุญสร้างบารมีไปอีกยาวนานทีเดียว

กว่าจะได้มีโอกาสมาสวมชุดนี้ไม่ใช่่ง่ายๆ นะ สีสุดท่ายของมวลมนุษยชาติ ต้องเป็นสีทองคำบริสุทธิ์ผุดผ่องนี้ ทองเกิดขึ้นมาก็งามตั้งแต่เกิด เป็นสิ่งที่มีคุณค่าและมีมูลค่า มูลค่าคือราคา ทองไปอยู่ที่ไหนก็มีราคา ไม่ว่าจะอยู่ในโคลนตมในป่าเขา หรือในห้วย หนอง คลอง บึง

สีทองเป็นสีแห่งความบริสุทธิ์ผุดผ่อง เหมือนดวงใจที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง เต็มเปี่ยมไปด้วยบุญกุศลที่ลูกเณรได้สั่งสมมานับภพนับชาติไม่ถ้วน ทำให้ลูกเณรมีคุณค่า และมีราคาสมกับที่ได้ครองผ้ากาสาวพัสตร์ เพราะฉะนั้นชุดนี้ไม่ใช่ชุดธรรมดา เป็นชุดสำหรับผู้มีบุญมาสวมใส่

แล้วดูการออกแบบจีวรที่เราหม่ พระพุทธเจ้ารับสั่งให้พระอานนท้ออกแบบ ถอดแบบมาจากคันนา เป็นช่องๆ เนื่องจากผ้าในสมัยก่อนหายาก เวลาผ้าขาดช่องไหนจะได้นำผ้าผืนเล็กๆ มาปะซ่อมได้ง่าย เป็นชุดที่ออกแบบดีแล้ว ทนสมัยอยู่เสมอ ชุดนอน ชุดเที่ยว ชุดเดียวกัน ใช้ได้ตั้งแต่เด็ก อยู่ในท้องเขาก็นิมนต์ไปทำบุญ คลอดมาแล้วไปเย็บเย็บก็ใช้ชุดนี้ จนกระทั่งถึงวันคล้ายวันเกิด วันแต่งงาน งานบำเพ็ญ

บุญ กระทั่งวันตาย ตั้งแต่เกิดกระทั่งตาย เราไปชุดนี้ แต่ของชาวโลกเดี๋ยวนี้ยาว นุ่งสั้น หลากสีส่น เพราะเขายังไม่รู้ว่า จะเอาอย่างไร

ชุดนี้สวมไปที่ไหนคนก็ยกมือไหว้ ถ้าสวมชุดอื่นต้องไปไหว้เขา ชุดนี้แค่ประคองบาตรใบหนึ่ง ใครๆ เห็นก็ดีใจ มีอะไรก็ยกนำมาถวาย ข้าวปากหม้อ อาหารรสเลิศ นำมาใส่ให้ บางทีภายในบ้านเขายังไม่มีโอกาสได้ทานเลย และน่าแปลกยิ่งให้เขายิ่งดีใจ ซึ่งปกติชาวโลกยิ่งได้ยิ่งดีใจ แต่เมื่อเห็นชุดของลูกเณร ดีอกดีใจ มาแล้ว ปลุกกันทั้งบ้าน ตื่นมาแต่เช้า เตรียมอาหารอย่างดีมาใส่บาตร เพราะฉะนั้นลูกเณรให้รู้เถอะนะว่าลูกเณรเป็นผู้มีบุญมีบารมีมากที่ได้สวมเครื่องแบบชุดนี้

ชุดนี้สำคัญ ต้องรักษาเครื่องแบบชุดนี้ให้ยิ่งกว่าชีวิต คือ ตายได้ แต่ว่าเครื่องแบบนี้จะต้องรักษาไว้อยู่แนบกาย เป็นชุดที่มนุษย์ เทวดา เคารพกราบไหว้ เป็นชุดที่พระราชามหากษัตริย์สละราชสมบัติมานับภพนับชาติไม่ถ้วนเลย เพื่อที่จะมาครองเพศนี้ ครองเครื่องแบบชุดนี้

๑ ทรงผมสุดท้าย

ทรงผมทรงสุดท้ายที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแล้วของผู้มีบุญ ก็คือทรงผมของนักบวช พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแนะนำทรงนี้ดีที่สุด มีมิตโกนเป็นธรรมารุส เป็นหรีดคู่กาย หวีเดือนละครึ่ง สองครั้งก็ใช้ได้ แต่หรีดทางโลกต้องหรีดทุกวัน เพราะฉะนั้นผมทรงนี้เป็นทรงสุดท้ายนะลูกเถรนะ แต่ผมบนหัวคนที่ยังเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา เดี่ยวยาว เดี่ยวสั้น เดี่ยวหยิก เดี่ยวเหยียด นั่นเขายังไม่รู้ว่าจะเอาอย่างไรถึงจะดี

๑ พระบาลี

กว่าที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะมาบังเกิดขึ้นแต่ละพระองค์นั้นยากมาก และกว่าพระองค์จะมีความรู้ที่ลูกเถรกำลังเล่าเรียนอยู่นี้ ต้องสร้างบารมี สร้างความดีมายาวนานทีเดียว สละโลหิตมากกว่าน้ำในท้องพระมหาสมุทร สละเนื้อมากกว่าพื้นที่บนแผ่นดิน ควักลูกนิยน์ตาให้ทานมากกว่าดวงดาวบนท้องฟ้า ตัดศีรษะบูชาธรรมมากกว่าผลมะพร้าวทั้งชมพูทวีป พระสัมมาสัมพุทธเจ้าบางพระองค์สร้างบารมีถึง ๘๐ อสงไขยกับแสนมหากัป ทั้งนี้ในใจ เปล่งวาจา จนได้รับพุทธพยากรณ์ บางพระองค์ ๔๐ อสงไขยกับแสนมหากัป

บางพระองค์อย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นี้สร้างบารมี ๒๐ อสงไขยกับแสนมหากัป

อสงไขย แปลว่า นับไม่ไหว คือสร้างบารมีนับภพนับชาติไม่ถ้วน สิ่งที่น่าับไม่ไหวมารวมกัน ๘๐, ๔๐, ๒๐ เศษอีกแสนมหากัป แล้ววันที่จะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ต้องสะสมชีวิตเข้าไปค้นความรู้สึกว่าจะได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้น่ายากมาก เมื่อตรัสรู้แล้วท่านทรงนำความรู้นั้นมาถ่ายทอดสั่งสอนสืบต่อกันเรื่อยมาเป็นเวลาสองพันกว่าปี พระธรรมคำสอนอันทรงคุณค่านั้นถูกเก็บไว้เป็นภาษาบาลี ในตำรับตำราที่ลูกเณรกำลังเล่าเรียนอยู่นี้ เป็นคำสอนที่มีประโยชน์ศึกษาแล้วจะเป็นแบบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าดับขันธปรินิพพานไปแล้ว ก็เหลือพระธรรมคำสอนเป็นพระศาสดาแทนพระองค์ เพราะฉะนั้นลูกเณรมีบุญมากๆ ที่ได้ศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เก็บไว้เป็นภาษาบาลี ดังนั้นเวลาลูกเณรเรียนต้องเรียนเหมือนกับเราเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีความคิดอย่างนี้ว่า ทุกตัวอักษรที่เก็บไว้เป็นภาษาบาลี คือองค์แทนของท่านเรียนด้วยความเคารพ เรียนด้วยความกระหายอยากจะรู้ว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสสอนอะไร อะไรที่ทำให้เป็น

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วศึกษาอย่างทุ่มเทชีวิตจิตใจ ให้รู้
ทั่วถึง ให้แตกฉาน

อย่าไปคิดว่า จะเรียนเพื่อให้สอบได้ จะได้เป็นมหา
เปรียญอย่างเดียว สอบได้นั้นให้ถือเป็นผลพลอยได้ ถ้าหาก
ลูกเณรคิดเพียงแค่ว่าจะเรียนให้สอบได้เป็นมหาเปรียญ จะได้
มีหน้ามีตา คิดแค่นี้เขาเรียกว่าคิดแบบเด็กๆ ลูกเณรแม้จะ
เป็นเด็กแต่ต้องมีหัวใจเป็นผู้ใหญ่ ไม่หวังเพียงแค่ว่าให้สอบได้
จะได้มีวิทยฐานะเทียมหน้าเทียมตาเขา เราไม่หวังเพียง
แค่นั้น ต้องหวังว่าเราจะต้องเรียนรู้ให้ทั่วถึงคำสอนของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เก็บไว้เป็นภาษาบาลี คล้ายกับ
พระราहुลที่กำลังเม็ตทราย แล้วมีความปรารถนาที่จะเรียนรู้
คำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ได้เท่ากับปริมาณของ
เม็ตทรายที่อยู่ในกำมือทุกวัน

ลูกเณรต้องคิดอย่างนี้นะ จะทำให้เรามีความเข้มแข็ง
คึกคักอยากจะรู้ แล้วใจจะไม่ไปไหน จะเรียนด้วยความเคารพ
เรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน เรียนด้วยความสุข มี
ความปิติ มีความเบิกบานว่า โอ...เรามีบุญมากจริงๆ นะ ได้
เข้ามาใกล้คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะคำสอน
ที่นอกเหนือจากนี้ที่อยู่ในโลก เขาเรียนไปเพื่อครองเรือน

มีครอบครัว มีลูกมีเต้า มีภาระ มีพันธะของชีวิต ชาวโลกเขา
เรียนกันอย่างนั้น แต่ลูกเณรเรียนความรู้ที่จะทำให้หลุดพ้น
จากโลก เรียนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ด้วยวิชาและจรณะ

บุคคลย่อมเกิดในตระกูลกษัตริย์
ด้วยพรหมจรรย์อย่างต่ำ
เกิดในเทวโลก
ด้วยพรหมจรรย์อย่างกลาง
และบริสุทธิ์ได้
ด้วยพรหมจรรย์อย่างสูง

ขุ.ชา.(บาลี) ๒๓/๑๑๘๖/๒๔๙

